

عنوان مقاله:

ضرورت تربیت اجتماعی از دیدگاه آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

دوفصلنامه تربیت اسلامی، دوره 16، شماره 37 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد نجفی - عضو هیئت علمی و استادیار گروه علوم تربیتی دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه اصفهان

اعظم شاه رجبیان - دانشگاه اصفهان، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی مبانی تربیت اجتماعی و ضرورت آن از منظر علامه جوادی آملی است. این پژوهش از نوع کیفی است و با استفاده از روش اسنادی-تحلیلی انجام شده است. بدین منظور، اندیشه‌های اجتماعی علامه که بر ایده «انسان به‌عنوان حی متاله» استوار است بررسی و براساس آن ادله ضرورت تربیت اجتماعی استنباط شد. حی بودن انسان، جایگاه خلیفه الهی، وجود طبقات گوناگون در جامعه و وجود اختلافات و خودخواهی‌ها مباحثی است که در این قسمت مطرح شد. همچنین مشخص شد بر اساس دیدگاه علامه جوادی اگر تربیت اجتماعی صبغه الهی داشته باشد، می‌تواند انسان را در حیات متالمانه تا رسیدن به مقام خلیفه الهی رشد دهد و بالا ببرد. در غیر این صورت، عاملی برای انحطاط نزول وجودی انسان خواهد بود. لذا شناخت تربیت اجتماعی و عناصر آن و نیز شناخت مولفه‌های ارتقاء سطح تربیت اجتماعی، براساس آموزه‌های دینی (تربیت متالمانه) ضرورت می‌یابد. با توجه به این نکته مبانی به دست آمده عبارتند از: حب‌ذات، غایتمندی انسان، هدایت‌مند بودن انسان و نیز مسئله گزینش اجتماع یا همان هجرت که در قرآن کریم به آنها اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

تربیت اجتماعی، مبانی، ضرورت، حی متاله، علامه جوادی آملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1291566>

